

KIADÓ HIVATAL:

Szikes Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

Nyitlertérben egy sor közlési díja 10 krajcár.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁR.

Egész évre 5 frt. — kr.
Félévre . . . 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

SZERKESZTŐSÉG.

Beiczey-ut 15. szám
hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

Kéziratok nem
adatnak vissza.

Non putarem.

A „Szarvasi Lapok” mult hó 13-iki számában a hírek rovatában a következőket olvastam, „A társaskör választmánya legutóbbi ülésén azon tanácskozott, hogy Adámi Rezső karvezető lemondása folytán kit kellene (!) a dalkar vezetésére fölkérni. A közbizalom Benka Pál és Lichtenverter urak felé irányult.” Stb. Ezen pár sornyi közlemény mögött rendkívül sokat lát a kutató szem, rendkívül sokat fedez fel a gondolkozó, és sorok közt olvasni tudó ember.

Látja az ember azt a szemet szűrő eseten lassúságot, mellyel a kör ügyeit vezetik, látja az ember a nevéstéges kapkodást, mellyel a kör vezetői a vízbe fuladozó ember szalmaszál utáni kapkodásán túl téve, már azon is tanácskoznak, hogy mit „kellene” (!) tenniük, s még sem teszik azt, amit tenniük „kell.” — A vezetők bizalma „irányult”, s már ez irányulás óta a föld sokszor megfordult tengelye körül, s még sem láttuk az irányulásnak activ momentumait.

Ez mind igazolja amaz állításaim valóságát, melyeket szerencsém volt e lapok hasábjain tolmácsolni, mind ez tehát, — nem akarva az ismétlés hibájába esni, — jelenlegi soraim célját nem érinti; de fontos azon körülmény, hogy a társasköri dalkar, — melynek zömét a régi „szarvasi dalárda” tagjai képezik — vezető nélkül maradt, — s nincs ember, aki a közügy iránti önzetlen lelkesedéstől áthatva, — elvállalná annak vezetését!

Mi volt a „szarvasi dalárda”? (Fájdalom, hogy csak multjáról beszélhetünk!)

A zene kedélynemesítő hatását felfogni tudó szarvasi férfi népnek közös cél által szorosán összetartott egyesülete, melyben annak tagjai, — lehámozva magukról minden társadalmi állásból eredő különbséget, s ennek arroganciáját, — kedélyes összejövetelek által üzték el az unalom felhőit, s élvezték a saját hang anyagukból előállított harmoniát, mely harmónia egyszersmind együttlétük összhangját is jelképezte.

Tagjai úgy a honoratiorok, — mint főleg a jóra való iparos osztály sorából kerültek ki. Összejöttek hetenkint. Mükedvelői minőségük tudatában nem is vágyódtak művészi babérokra. Rendeztek zártkörű vacsorákat, — felkértevének nem vonultak vissza a jótékony cél iránti tekintetből a hangversenyeken való közreműködésektől. Dalár versenyeken vettek részt. Nem csaptak nagy zajt semmivel, de az elkerülhetetlen differentiakat szűk körben elintézvén élték idylli életüket, s egyletük a társadalmi osztályok összekötő kapcsa volt, mely amily önként alkotott, — oly intenzív volt. —

Egyszer csak egy bölcs férfinak eszébe jut, hogy osszák be e csendes, — békés egyletet a még tökéletesen meg sem alakult társaskörbe! (Ez az absurd gondolat szellemi fokmérője bölcsünk öntudatosságának!). — Hiában ellenezte e commixtumvá válást a józanabb elem, hasztalan volt minden ellenérv, bölcsünk eszméje tette vált. A dalárdát vonatkozásai daczára is keblére ölelte a társaskör, — pénzt, mely körülbelül 200 frtot tett ki — bekebelezték a társaskör e célra készült szekrényébe, melyet remekbe csinált egy buzgó „társaskörista.” S ezzel röviden ki lett mondva

az örök „holtomiglan”, s a frigy perfectté vált. Eddig még minden igen szépen ment.

Azonban a nagyravágyás ördöge, s azután azon cél, hogy mindenáron meg kell mutatni a kétkedőknek az új kör életképességét, meg ezenkívül talán egyesek dicsőség vadászata arra ösztönözte a vezetőket, hogy a „zenei osztálylyá (degradált dalárda) — művészi értékű dalokat, operetteket tanitassanak be, melyek betanulása 3—4 órát vett igénybe. — S midőn iparosaink legjobb munkaidejüket lévén kénytelenek ez örült hajsának feláldozni: elkedvetlenedni, elmaradozni kezdtek, általános lett a demoralizáció.

Ezt fokozta a nők bevitelle a dalkarba.

A nők általán véve mindig conservativeb-
bek a férfiaknál; — e conservatismusuk ez esetben, — mivel azt a dalkarba való belépésükör levetni nem tudták, — s mivel az intelligentiánk körében kifejlett klikk rendszer e dalkarban bő tárgyat talált ferde nézetei érvényre juttatására, — a békés együttlétre határozottan bontó hatással bírt, s az általános demoralizációt hatványozta.

Most meg lemond a zenei osztály igazgatója, s a nyáj vezető nélkül maradt! Mi lett tehát a társaskörben a dalárda harmoniája? Egyéni érdekek, — egyéni dicsvágy, — osztályok súrlódása s össze nem egyeztethető érdekkülönbségek s más kóros társadalmi jelenségek chaoticus, fűlsértő dissonantiája!

A zenei osztály ezen elbűnülése az egész társaskör halálát jelenti. Eddig ugyanis csak a zenei osztály működött; a szini és irodalmi osztálynak nemcsak irodalmát, de még színét sem láttuk, ezek létezése csak sejtett; —

TÁRZA.

NOVEMBER 2-ikára.

Halottak Ünnepe
Van ma, szegény, gazdag
Temetőbe vonul,
Diszes koszorúkkal;
Amint nézem — nézem —
Szívem úgy elszorul,

Én is vinnék nektek,
Kedves halottaim!
Koszorút letennem
Sirotok halmára, —
Ha szegény nem volnék,
És azt meglehetném.

Kis kertemben nyíló
Őszi virágokból
Kötött csokrocskával,
Fövök csupán s mélyen
Gyászoló szívemnek
Könyhullatásával.

Árva.

Haldoklás a zárdában.

Az örök poklot és az örök szenvedést hordotta
lelkében.

Ugy néha, csendes alkonyaton, midőn a többi
apácák lent sétáltak a zárdakert lombos fái alatt, ő
felkereste a kis kápolna misztikus homályát s oda borulva
az oltár lépcsőzetének hideg márványzatára, buzgón
imádkozott.

Az áldozó nap végső sugarai keresztül törtek az
ivezetes ablakok színes karikáin s glóriát vontak
mélyen lehajtott feje körül.

Olyan volt mint egy Madonna s összekulesolt,
égreemelt kezeivel hasonlított ahhoz a szenthez, mely
jószágosan tekintett reá az oltárképről, a virágokkal
borított aranyos czirádák körül:

Lágyan, zümmögésszerűleg áradott szét valami
zsongás a kápolna nehéz boltívei alatt s a zokogó leány
összetört lelkéből felszakadt egy fájó sóhajlás.

Ki tudja miért? . . . ki tudja, hogy kiért? . . .

Őszi verőfény halvány sugarai világítják be a
zárdá egyik celláját, melynek szürke faláról merészen
domborodik ki a Megváltó egyszerű fakeresztje, alatta
a fekete olvasóval.

Nincsen benne fény, nincs pompa, egyszerű és
rideg itt minden, a mint ez illik a vezeklés, a bün-
bánat hajlékához. Egy kopott, sokat használt zsámoly
a szent kereszt tövében, durván faragott ágy és asztal
a sarokban s egy hangosan dobogó, régen összetört
leányszív a szőrcsuha alatt.

A klastromok celláiban nincsen meleg poézis.

Az ábrázatos képzelet oda csak meghalni jár.

Dobogó szívek meleg kálváriája az a hely.

Temetője és titokzatos sirja a leányálmoknak, szere-
lemnek, bohókás kacajnak. Az élet örökös küzdelmes
zaja helyett valami észbontó, gyötrelmes nyugalom,
melynek komor egyhangúsága megszállja a lelket s
pusztulást, hervadást okoz.

Sívár, kihalt itt minden, csupán az emlékezet él.

Virág a — s i r o n ! . . .

Száraz, tikkadt, elfolytott köhögés törí mag az
éjszaka esendjét, a beteg leány összeremegve; zibáló
keblén imára kapcsolja kezeit.

Nemesak a lelke de a teste is beteg.

Halvány fejtét ott nyugosztja a kőfehér párnákon,
melyet elborítanak egészen fekete türtjei. Szemeiben az
élet kialvó lángja lobog, lázasan, csillogó fénynyel, s
vonagló ajkai beszédre nyílnak, hogy kisugorjanak egy
nevet, melyet évekig hordott lelkében eltemetve mélyen,
láthatatlanul, hogy ne tudja meg senki.

Az ágy lábainál térdeplő testvér, a fekete ruhás
apáca felrezen megröngéséből s megérinti a haldokló
leány kezét.

— Nekem beszéltél, testvér?

A beteg hirtelen felriad, aszott, sovány kezeit
homlokára emeli s titokzatos, ajkán mosolylyal rebeg
egy nevet:

— Miklós! . . . És bele bámul az ürbe, a ezella
egyhangúságába, melynek homályát a mécses derengő
fénye enyészti el hosszú, fantasztikus árnyakat rajzolva
a falakra.

hypothesisen alapuló valami; — léteznek — az alapszabályokban! De létüknek tanujelét semmivel sem adták.

Haldoklik a társaskör, s vele együtt megy enyésznek a régi jó dalárda is!

Midőn tehát a dolgok ennyire jutottak: midőn megszűnik, széteszik a társaskör s romjai alá temeti a dalárdát, Önök Uraim össze ülnek, s azon tanácskoznak, hogy mit is kellene tenniük, s midőn a „közbizalom esetlen, — és tette soha nem való — irányításán” kívül semmit tenni nem tudnak, össze csapják kezeiket s azt mondják: „Non putarem!” „Ezt nem gondoltuk volna!” És a tanácskozások szó áradatával kívánják biztosítani saját becses persónáik retourját, és takarni megbocsáthatlan könnyelműségeket?

Ne méltóztassanak azon tanácskozni, hogy mit „kellene” tenniük! Ez a tehetetlenség, s előrelátás hiányát mutatja önöknél! Méltóztassanak inkább belátni, hogy a dalárdát „nem kellett volna” feláldozni az önök experimentálási vizsgatagoknak!

Méltóztassanak már egyszer „tenni” is valamit! Ha a dalárda az önök vétkéből ment az enyészet felé, — tessék erkölcsi kötelességeknek ismerni azt, hogy botlásukat jóvá is tegyék! Ezt „kell” tenniük!

Pardonnak nincs helye!

Szabadítsák ki a régi dalárdát e haldokló társaskörnek karjai közül, adják vissza annak keservesen megtakarított garasait, s aztán ha vezető kell a dalárdának, hát ragadja kezébe Önök valamelyike a karnagyi pálcát, be nem várva a felkérő deputatiót, (Önök úgy is mindenhez értenek!) s aztán menjen vissza minden a régi kerékvágásba.

Ez az Önök kötelessége, bölcs vezérfiúk!

6

Megyebizottsági tagok választása előtt.

Lapunk előző számában jeleztük, hogy vármegyénk törvényhatósági bizottságának egyrésze — miután mandátuma lejár, — e bizottságból kilép s helyettük holnap november 4-én újat fognak választatni.

Majd felemelkedik egészen s keblére ölelve az apáca fejét, beszél hozzá elhaló hangon a multról, ifjúságának rózsá napjairól s arról az emberről, kinek emlékét elhozta a klastrom magányába s azt megörizte hűen, oly igazán, hogy a szíve is megszakadt bele.

— Halálom megtöri az oltár fogadalmát s a sir szeléről izenhetek neki, — szólott zokogó földoklással. — Mond meg hogy szeretem, hogy megbocsájtottam, hogy megtörtem a szenvedések alatt s hogy még az enyészet sem képes kioltni lelkemből emlékezetét! . . .

Visszahanyatlott párnáira.

Ajka még mozgott szíve is vert, de homlokán ott borongott már a — fekete árny.

A testvér keresztet vetett magára, újból letérdelt s imádkozott:

— Legyen meg a te a k a r a t o d!

*

Viasz gyertyák imbolgó fénye világítja be sápadt, halovány arcát, melyen megtört a mosoly, megfagyott az élet.

Olyan szép és esendes.

Halk, suttogó széló suhan át a ezellán, melyben a fejedelemasszony; s az apáca imádkoznak az elköltözött testvér lelki üdvéért.

S aztán megeseadul a kápolna kis harangja is — Ave Mária! . . .

Bibó Lajos.

Ezen választások előjátéka most koránt sincs oly zajos, mint volt a múltban, s így reméljük, hogy választó polgáraink higgadt és tárgyilagos megfontolásra fogják méltatni ezen pár megjegyzésünket a melyet ez alkalomból elmondani akarunk. Előre is kijelentjük, hogy ezen észrevételeinket csupán a közérdek szempontjából tesszük.

A megyebizottsági tagok választásánál főleg két szempontra kell irányítani figyelmüket a választóknak.

Ezek egyike az, hogy a megválasztandó bizottsági tagok teljesen tájékozottak és jártasok legyenek városi ügyeinkben, a másik pedig az, hogy legyen meg bennük a garancia arra nézve, hogy a megyei közgyűlésen szönyegre kerülő ügyeinkben érdekeinket előadni védni képesek lesznek.

Ezekre nálunk eddigelé nem volt kellő figyelem. Megválasztottunk igen sok oly törvényhatósági bizottsági tagot, a ki egyszerű becsületes jellemén kívül alig vitt egyebet a közgyűlési terembe, a hol az ő egyszerűségében észrevétel nélkül eltűnt. Pedig azt be kell ismerni mindenkinek, még a párt embereknek is, hogy az egyszerű becsületes jellem, habár felette nagybecsülendő is, de egymagában még sem elegendő a közügyek; különösen pedig a sokszor igen bonyolodott és gyakran nagyobb műveltséget és tanulmányt igénylő megyei ügyek intézéséhez. Azután meg arra is tekintettel kell lenni, hogy az ily egyszerű bizottsági tag nem bír a mai korban már mindenütt megkívánt fogékony előadói képességgel és ha ismeri is a saját városa ügyeit, de a megyei ügyekben nem bír kellő áttekintéssel. Ezenkívül nekünk még arra is kell figyelniünk, hogy, ha lehet, reprezentálni képes tagokat válasszunk, de különösen olyanokat, a kik szükség esetén nem maradnak el a közgyűléstől, legalább olyan alkalmakkor, a mikor városunk fontos ügyei kerülnek tárgyalás alá.

Ezeket tartottuk szükségesnek előadni választóinknak a választás küszöbén. Kevés választandó és sok választható áll rendelkezésünkre. Mi még egyszer és utoljára csak azt ajánljuk, hogy a győzelem pálmáját a legképesitettebbeknek adjuk oda,

Felhívás.

A békésmegyeiek segítő egyesülete alapszabályait a m. kir. belügyminiszter ur 63787/895 sz. alatt kelt rendeletével jóváhagyván, az egyesület működését megkezdte.

Az egyesület megalakításánál Békésmegyéből a székes fővárosba feljövő ifjakra gondoltunk a kiknek gyámolítása képezi egyik feladatunkat.

Az egyesület megerősödése esetén lehetővé fogja tenni, hogy a megye képzetesebb iparosokat, kereskedőket nyerjen s hogy a nyomasztó földművelési viszonyok közepette a földműves osztálylyal is megkedveltesse az ipari és kereskedelmi pályákat.

Az alapszabályokban gondoskodás történt arról, hogy a megyei mindkét nembeli ifjak, tehát nők és férfiak részesülhessenek erkölcsi támogatásban, a menyiben ugyan is az egyesület iparos-, kereskedő-, tanuló ifjaknak s más foglalkozásuaknak is lehetőség szerinti elhelyezését eszközli s szükség esetén őket segítyezi.

Gondoskodás történt arról, hogy a megyei polgárok a székes fővárosban előforduló oly ügyeiket illetőleg — melyekre az egyesület az alapszabályok keretén belül segédkezet nyújthat, — az egyesülethez bizalommal fordulhassanak.

Gondoskodás történt, arról, hogy úgy az egyesületi tagok, mint a megyei polgárok fentléttek idején majdnem az egyesület állandó

helyiségében szórakozást s mindenkor utba igazítást nyerhessenek.

Azt hisszük, a fent előadottak eléggé megvilágították az egyesület irányát; hisszük, hogy a megyei polgárok, hatóságok, testületek méltányolni fogják törekvéseinket, s a míg egyrészt már az ezredéves kiállításra való tekintettel is bizalommal fognak fordulni az egyesülethez, addig másrészt erkölcsi és anyagi támogatásban is részeltetni fogják.

Az egyesületnek pártoló, alapító és tiszteleti tagja lehet minden önálló feddhetlen jellemű magyar honosságú egyén; ellenben rendes tagjai csak azok lehetnek, kik békésmegyei származásúak vagy illetőségűek.

A vidéki rendes és alapító tagok jogaikat a közgyűléseken megbízott utján szintén gyakorolhatják.

A rendes tagsági díj negyedévenként 12 korona; pártoló tagsági díj évi 6 korona, alapító tagsági díj 100 korona.

Az egyesület választmányának ideiglenes helyisége Budapesten VIII. ker. Üllői út 66 sz. a. Thék Endre elnök urnál van, a kihez az egyesületet érdeklő küldemények czimzendők.

Budapesten, 1895, október hó,

Békésmegyeiek segítő egyesülete
Budapesten.

— **Képviselési közgyűlés** Október hó 28-án d. u. 3 orakor a képviselő testület közgyűlést tartott. A közgyűlés első tárgya a kir. pénzügyigazgatóság átirata volt, melyben tudatja a képviselő testülettel, hogy a pénzügyminiszter a fogyasztási adok bérösszegét 40.000 forintban állapította meg. A képviselési közgyűlés hosszabb vita után utasította a község előljárást, hogy a pénzügyigazgatósággal tegye magát összeköttetésbe, s amennyiben ezen összegből lealkudni nem lehet — kösse meg a szerződést a pénzügyigazgatósággal. Második tárgy a község előljárást az azon indítványa volt, hogy az új vendéglő építőjének a fedél cserepet 11 frtért adhassa el. Az előljárást ezen indítványát a képviselő azzal a hozzá adással fogadta el, hogy a fedél cserepet ezrenként hajlandó a vállalkozónak átengedni, de egyuttal utasította az előljárást, hogy ezentul a fedél cserepet a közönségnek is 11 frtért szállítsa. Ezekután az előljárást több előterstése jóváhagyott, mire a közgyűlés véget ért.

Ujdonságok.

— **Tűzoltó bankett.** A helybeli tűzoltó egyesület az őszi gyakorlatok befejezése alkalmából egy társas vacsorát rendezett, melyben városunk polgárai közül 100 nál többen vettek részt. A vacsora igen kedélyesen folyt le, miután a tűzoltóság úgy látszik nem csak a tűzoltó szerek, hanem a főző eszközök kezeléséhez is ért s aztán elég jó (?) ideit karezzsól is gondoskodott? A jelenlevők tehát nyugottan várták és élvezték a paprikás után az egyes toasztokat. Az első toasztot Gróf Bolza Géza, a tűzoltóság főparancsnoka mondotta József főhercegre, mint a magyarországi tűzoltóság védnökére és terjesztőjére. — Megszoktuk már városunk eme nemes, kimagasló alakjánál Gróf Bolza Gézánál, hogy lelkes buzgalomával, odaadó tevékenységével, lelkiismeretes pontosságával mindenütt ott van, a hol a közérdekekről s azok előmozdításáról van szó. — Szavát nyilvánosan ritkán hallhatjuk, de a mikor erre alkalmat nyújt, kénytelenek vagyunk elismerni róla, hogy lelkesedése alapos tudással, tevékenysége sok oldalú műveltséggel, pontossága mindenre kiterjedő figyelemmel és finom tapintattal egyesül. Erre mutat ez estén mondott toasztja is. Röviden s mégis ékes szavakkal esetelt a hazai tűzoltóság fejlődésének két szakát egyrészt Széchenyi Ödön gróf lelkes működésében, másrészt József főherceg eredményes munkásságában. — A második szónok Dr

Kresmárik János volt, ki tűzoltóságunk főparancsnokát élte, s az erre felharsant éljen tanúsítja, hogy polgárság és tűzoltóság mennyire egy szívvel-lélekkel biszi és vallja, hogy a szarvasi tűzoltóság legelső sorban Gróf Bolza Géza odaadó ünfeláldozásának érdeme. — Majd Dancs Béla élte a tűzoltó egyesület pártoló tagjait, kik anyagi áldozattal segítik elő a nemes cél valóságát. Szirmay L. Árpád Oláh Miklósról, a tűzoltók parancsnokára emelte poharát, ki a tűzoltók kiképzése, begyakorlása és vezetése körül szerzett magának érdemeket s kit e téren igazán pótolhatatlannak tartanak maguk a tűzoltók s el is halmozták tiszteletük és ragaszkodásuk mindenféle jeleivel. — Dr. Salacz Oszkár a tűzoltó egyesület elnökét Dancs Bélát élte, ki mint városi főjegyző összekötő kapesot képez Szarvas község és a tűzoltó egyesület között. Mint főjegyző a nélkülözhetlen anyagi áldozat megadására hangolja a községi ügyek vezetőit s mint elnök utánzandó példát nyújt a nemes egyet pártolásában érvényesítésében. — Ezek után még Valentinyi Jenő kedélyeskédt Dancs Béla és Oláh Miklós horával azt a gyanút költvén fel maga iránt, hogy nevezettek bora vagy édes reminiscenciákat vagy még édesebb reményeket ébresztett benne. — Végül Pollák Béla mint tűzoltó a tűzoltók nevében beszélt s köszöntö meg a jelenvoltaknak, hogy a tűzoltók estélyét részvétükkel emelték. — E toasztok közben is meg-megszólt a zene, s villanyozta, tüzelte derék tűzoltóinkat, kik főparancsnokuk távozása után is még soká maradtak együtt s mulattak jókedvűen. A zene és dal hangjai közül, kik hallatszott egy egy elégedetlen megjegyzés, egy-egy roszalás, no meg csodálkodó bosszankodás. Mire, miért? Azért, mert a tűzoltóság ünnepélyén sem a földmivel osztály, sem a városi előjáróság épen nem volt képviselve. Pedig az egyesület talán a legelső sorban és legfőképpen az ő javaiknak, vagyoniuknak védelmére és oltalmára alakult és áll fenn s talán ezek az ingyen fáradozó, lelkes emberek csak megérdemelnek egy kis tiszteletet meg elismerést még azok részéről is; a kiknek a válláról leveszik a terhet, a melyet a fizetett tűzoltók alkalmazása esetén a városnak és a városi polgárságnak kellene fizetnie. — Hja, előjáró uraim, a hivatal nemesak büszkeséggel meg tisztelettel hanem kötelességgel és áldozattal is jár. Ezért lett volna önközzé méltó, hogy e vacsorán megjelenjenek s a tisztelet adóját lerójják derék tűzoltóink iránt. — Legalább úgy sejdíti ezt xy.

25 éves tanítói jubileum. Igen kedves és termézetében fontos ünnepély folyt le mult hó 30-án Tótkomlóson Horváth Béla 25 éves tanítói jubileumának estélyén, melyen Tótkomlós községének színe-java és több vidéki jó barát jelent meg nevezett jubiléus tanítónak tiszteletére. Az ünnepelt jeles tanítót a megyéből számosan távirat és levélileg üdvözölték minnek felolvasása után kezdetét vette a barátságos vacsora. Az első fogásnál nt. Csermák ág. ev. lelkész tartalmas beszéddel köszöntötte fel a 25 évi érdemekben gazdag tanfőúrú s kívánt neki újabb 25 év eléérése és az eddig kitejtett kitűnő nemzeti nevelés és tanítás tovább folytatására, hosszú életet, állandó egészséget. Hasonló értelemben szólalt fel a tanítók jóindulatu barátja Tatay János miniszteri iskola látogató, Gajdác Pál ev. lelkész, Szokolay és Szabó tanítók. A hálás érzelem nemes hevével Tatay János 5 frt letétele mellett indítványozta, hogy a jubiléus tanító nevére, de a magyar nyelvben legkitűnőbb eredményt felmutató tanuló jutalmazására, hozzunk össze Horváth Béla név alatt egy alapítványt, mely egyháziilag kezeltetve, évenkénti kamatja jutalomra fordíttassék. A társaság örömmel fogadta az indítványt és csakhamar össze is hozott mintegy 110 frtot melyet a jelölt helyen deponált. Az alapítványhoz hozzá járultak: Csermák és Gajdác lelkészek, Kún Árpád, Zsiguri Gy., Lahata J., Linszki J., Bothka J., Lengyel Gy., Bárány Béla, Hajas István Szabó József és a többi résztvevők. Végül Szokolai Pál tanító olvasta fel tréfás versét melyet ez alkalomra írt.

— **Uj iskola.** A kondorosi ev. egyház új iskolája 90 növendékkel megnyit s a közel jövőben fog a békési nt Esperes által fölszenteltetni. Az iskola vezetője Povázsay Endre békésabai illetőségű eperjesi képezdei tanító jelölt, ki állását már elfoglalta.

— **A jöltevő.** Néhai Bernát János szarvasi lakos Kondorosról is megemlékezett, midőn az evang. egyháznak 200 frtot, a róm. kath. egyháznak ugyancsak 200 frtot hagyományozott. Áldás emlékének!

— **Reformátói ünnepe.** A helybeli főgymnasium előbbi évek szokásától eltérőleg ez évben a reformátói évforduló napját — okt. 31-ét — az egyháztól külön ünnepelte. Délélt 9 órakor gyűlt egybe a prot. ifjúság a tanárkarral a diszteremben, hol Prisztovok Endre tanítóképzőbeli tanuló orgonálása mellett Benka Gyula igazgató átdolgozásában egy alkalmi szent éneket énekelt el. Ennek befejeztével Braun Dezső

VIII. o. b. tanuló mondott el egy imát. — Erre Benka Gyula igazgató tartott nagyhatású alkalmi beszédet, melyben Luther Márton élete kapcsán a reformáció mozgalmait és jelentőségét méltatta. — Utána Acsa Lajos VIII. o. b. tanuló szavalt el ez alkalomra írt hangulatos költeményét. A lélekemelő ünnepély Luther „Erős vár a mi Istenünk“ kezdetű énekének eléneklésevel ért véget. — Délután szünetelt a tanítás.

— **Esküvő.** Sterbecz Gábor szeptember 28-án délután vezette oltárhoz a helybeli r. kath. templomban Rétly Sándor helybeli előkelő kereskedő szép leányát Rétly Ilka kisasszonyt. Az egyházi áldást délelőtt polgári házasság kötés előzte meg.

— **Papválasztás.** A szarvasi ág. ev. egyház ma választja lelkészét. Jelöltek Placsko István, Bakay Péter, Czinkóczy Márton és Bezzeg Samu lelkészek. — A választás igen mozgalmasnak ígérkezik s, — mint sejtjük, — váratlan meglepetéseknek néz az egyház elébe. A választóknak mindenesetre vigyázniok kell arra, hogy ha egyik jelölt sem nyer abszolút többséget, — szót ne oszoljanak, de a második szavazáshoz gyülekezzenek, mely nyomban meg fog történni.

— **Öngyilkos béres.** Revicska Mihály kondorosi Erzsébetteri béres (Geiszt Gáspárnál) egy év előtt trachomába esett; az uraság Pestre küldte gyógyítani, hol — talán a képzeldőlől — elmezavar tünetei mutatkoztak rajta. Felgyógyulva szem bajából haza jött Kondorosra, de lelki állapotában az egyensúly nem tudott helyre állni s ő egyszer távozva hazulról, vissza nem tért, hanem Plasch bérlő majorján egy béres társa lakásából a padlásra menve felakasztotta magát. Özvegyet édes anyát és 1 gyermeket hagyott hátra.

— **Halottak estélye.** A helybeli róm. kath. egyház az idén is szokásos kegyelettel tartotta meg halottak estélyét. A szertartást Szirmay L. Árpád plébános vezette; a szent beszédet pedig hangos zokogást keltő hatással Kovács József s. lelkész mondta. Szertartás után a hívek a temetőbe vonultak.

— **A megyebizottsági tagok választása** november 4-ikére vagyis hétfőre van kitűzve. Lapunk egyik előbbi számában járásunkra vonatkozólag közöltük a bizottsági tagok sorából kilépők névsorát, és ezzel implicite jeleztük azt is, hogy az egyes választókerületekben hány bizottsági tag jött választás alá. Tekintettel ama körülményre, hogy a megalakuló új bizottság ejti már meg ez év végén a restaurációt is, a bizottsági tagok választása, — mint általános tisztújítás előhírnöke, — kivételosen nagyobb érdeklődésre tarthatna jogezimet, noha — őszintén írva — ilyen érdeklődés ez ideig legalább nálunk nem észlelhető. Ez is egyik bizonyítéka, hogy a decemberi tisztújítás nagyobb emóciózt nem fog kelteni, mire különösen ok sincsen.

— **Kovács J.** fogorvos Budapestről tudatja a fogbajban szenvedőkkel, hogy holnap hétfőn városunkba érkezik s itt rövid ideig tartózkodik.

— **Köszönet nyilvánítás.** A f. é. Október 27-én a helybeli önk. tűzoltó egyesület által rendezett közvacsora alkalmával Schönfeld Mihály ur 130 teríték ingyenes átengedéseért fogadja az egyesület nevében hálás köszönetemet. M a y e r egyleti pénztáros.

— **Mirra.** Ez a czime Kontor Béla, fiatal írónk, városunk szülötte, legújabb művének, — mely rajzokat, elbeszélések és vázlatokat foglal magában. — Budapesten a „Hunyadi Mátyás“ intézet nyomásában jelent meg, s ára 2 frt. E helyütt csak a munka megjelenésére akarván az olvasóközönség figyelmét felhívni, röviden csak annyit jelzünk, hogy Kontor Béla a szépirodalom terén nem kezdő ember, amennyiben ez már a hetedik szépirodalmi műve. — A kik előbbi munkáit elolvasták, örömmel konstatálhatják, hogy e kötetben az író haladásának, sokoldalú képzettségének számos jelével találkozhatni. — A kötetet az író kedves atyjának ajánlja fiú szeretője és halála jeléül.

— **Főgymn. köréből.** A főgymn. tanárkara okt. 31-én tartott havi értekezletén foglalkozott a Vallás- és közoktatásügyi Minister egyik rendeletével, melyben a tankerületi igazgatók útján oda kíván hatni, hogy különösen a felgymnasium osztályaiban kiváló gond fordíttassék a tanulók folyékony és szabatos előadására. — E célból a Vajdakörben már behozta Krajesovics Soma, elnök, a szabadelőadásokat s a tanári kar mint eddig is, ezután is nagy gondot fordít a tanulók e képességére. — Ugyanezen értekezleten Liskó János tanárt kérte föl az igazgató a folyó tanévi értesítő bevezető cikkének illetőleg értekezésének megírására.

— **Őszi esőzés.** — A nyári nagy szárazságra ugyancsak nehezen vártuk az őszi esőt. S most ime azon a ponton vagyunk már, hogy kezdjük kissé soknak találni az áldást. — Utcáinkon csónakázásra kínálkozó tócsák csillognak már, nagy öröme a népiskolásoknak, kik gázló madaraknak képzelve ma-

gukat csapatostul járnak benne s használják a vízi közlekedésnek ezen szokatlan módját.

— **Köszönet és nyugtázás.** Az izr. iskolások bálás köszönetét nyilvánítja a helybeli izr. ifjúságnak, ki áldozat készen, sőt saját költségén szegény iskolás gyermekeink felruházására ezéjjél mult hó 29-én táncmulatságot rendezett és lehetővé tette, hogy a befolyt 68 frt 60 kr. jövedelemből több szegény gyermek teli ruhával ellátassék. — Egyszermind kedves kötelességünknek tartjuk köszönetet mondani mindazon nemes szívű adakozóknak kik a közjótekonyság szép eredményéhez hozzájárultak. Betépti díjat fizettek: Wigner L., Schwarz Dné, Huszari L., özv. Rasovszki S-né, Wolfmann, Frisch, Kohn, Forschner, Reizmann dr Déri, Kohn, özv. Szöllősiné, Soltman, Grosz, Havas Weinberger, 2 frtjával Kohn, Schröttler, Silberstein, Schlesinger, Wiener, Breitner, Dobos, Papszász, Sreiber Klein és 5 nyolczad éves tanuló 1 frtjával összesen 47 frtot. — Felülfizettek: Waldner, Löwy 2—2 frtot Goldberger 1 frt, Wigner 50 kr, Szilberstein 1 frt dr Déri 1 frt, özv Szöllősiné 1 frt, Grosz 50 kr, Havas 60 kr Klein 2 frt Weinberger 1 frt, Méreiné 1 frt Rosefeld 1 frt, Kácsar 1 frt, Bienér 2 frt Wolf 2 frt dr Fuksz 3 frt, összesen 21 frt 60 kr.

— **Halálozás.** Gyöngyöl vosszük a gyászhirot, hogy ott Grabariés Iván, volt m. kir. postatiszt mult hó 29-én elhalálozott. A boldogult nálunk a közel multban posta főnök volt.

— **Sértés tész.** Szarvason a sertések között a sertés vesz kiütött a város zár alá vétetett, s a határ utak örökkel látattak el.

Utolsó szó.

Miután a „Szarvasi Lapok“-ban közzétett nyilatkozatom dacára — habár azóta kelletlenül sokkal több idő mult el — a „szünügyi bizottság“ aláírásu nyilatkozat szerzője és azok, kik vele szolidarisak, magukat meg nem nevezték, miután a kérdésos nyilatkozat az állítólagos bizottság által sem nem igazoltatott, sem nem desavouátott, miután ismét névtelenül jelenik meg ezen ügyben, most más aláírással egy nyilatkozat, miután a titokzatos „közlőt“ figyelemre sem méltatom, sem szavainak hitelt nem adhatok, miután névtelen emberrel küzdeni sem idöm, sem kedvem nincsen, miután mindent megtettem, ami kötelességemben állott, a fennforgó ügyet részemről végleg befejezettnek nyilvánítom.

Kelt Aradon, 1895 október 31-én.

Dr Nagy Sándor.

Hivatalos közlemények.

Meghívó.

Van szerencsém a tekintetes községi képviselő urat a f. hó 4-én délután 2½ órakor tartandó közgyűlésre tisztelettel meghívni.

Szarvas, 1895, november hó 2-án.

Községi bíró.

Tárgysorozat:

A fogyasztási és italmérsi adó bérletére a helybeli italmérsőkkel kötendő egység tárgybani javaslat.

Egyéb időközben befolyó ügyek és előjárói előterjesztések.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

SZIKSANTAL

5995—895

Pályázati hirdetmény.

Békés vármegye szarvasi járásához tartozó Öcsöd községben a második községi

orvosi állás

lemondás folytán üresedésbe jövén, annak betöltése céljából ezennel pályázatot hirdetek s felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni ohajtják, hogy szabályszerűen állásértelvényüket f. évi november 15-ig hozzám beadják.

Az állás javadalmazása 400 frt évi készpénz fizetés 150 frt lakáspénz s a beteg látogatások után a szabályrendeletileg megállapított díjak.

A választás f. évi november 16-án d. u. 4 órakor fog Öcsöd község házában megtartani.

Szarvas, 1895 október 16.

Kresmárik, főszolgabíró.

Haszonbérbe adás.

Zárt ajánlatok után haszonbérbe adatik: 1. Öcsöd község határán átvonuló Hármaskörösön a közbirtokosság tulajdonát képező **halászati jog gyakorlata** 1896 év január 1-től három egymás után következő évre.

2. Öcsöd községben fekvő id. báró Wodianer Albert ur tulajdonát képező ugynevezett „**Urasági lakház**” 1896 év január 1-től három egymás után következő évre.

3. Endrőd község határán átvonuló id. báró Wodianer Albert ur tulajdonához tartozó Hármaskörösön a **halászati jog gyakorlata** 1896 év január hó 1-től három egymás után következő évre.

Haszonbérleti feltételek a gyomai uradalom központi irodájában megtekinthetők, hová a zárt ajánlatok 10% bántépénzzel ez év november hó 10-ig adandók be.

Jószágigazgatóság.

10194—95 P

Hirdetmény.

A gyulai kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a békés csanádi helyi érdekű vasut részvény társaság által a vasut céljaira Csabacsüd pusztán és Szarvas község határában kisajátítandó ingatlanok árának megállapítása céljából a kártalanítási eljárás megkezdésére határnapul

1895 évi november hó 6-ikának d. e. 9

óráját Szarvas község tanácstermébe kitűzte a mely határnapra az érdekelteket azzal idézi meg, hogy elmaradásuk a kártalanítási eljárás keresztül vitelét és az érdemleges határozat meghozatalát gátolni nem fogja,

A kir. törvényszék,

Gyulán, 1895 évi október 6-án.

Mattiasi, jegyző.

Általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalulag kiunteltet sósorszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve elhatároztam, hogy azokon czimjegyeimet módosítom s arra kék nyomtatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyezve azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

Sósorszesz

Általánosan elismert kitűnő háziszer; különösen a **bedörzsölés kenő-gyuró gyógyódmódnál (massage)** igen jó hatása. Ajánlható egyszersmind **fogtisztító szerül** is a mennyiben a **fogak fényét** elősegíti, a **foghust erősíti** és a **száj tiszta, szagtalan** izt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer **fejmosásra** is, a **hajidegek erősítésére, fejkorpák képződés megakadályozására és annak megszüntetésére.**

Védjegy szám 19. 20.

Ára egy nagy üveggel 90 kr., egy kisebb üveggel 45 kr.

Brázay Kálmán.

Budapest, IV. kerület, Múzeum-körút 23. szám.

Kaphatók: Medveczky J. Bugyis A. Réthy S. Tájber G. Kmetz M. és Komlóvszky J. uraknál.

A kőbányai

Királysörfőző részvénytársaság

tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy **sör gyártmányainak** elárusítását megkezdte és azokat:

Ászok, Király, Márcziusi, Korona és Bajorsör elnevezéssel **hordókban és palaczkokban** hozza forgalomba.

Kivánatra árjegyzék ingyen és bérmentre.

Kizárólagos képviselő Békés megyére:
Hirschl Márton. Békés.

Őszibarackfa-csemeték nagymérvbeni eladása.

Eladásra szánt készlet: 103 legkitűnőbb fajban mintegy **80,000 drb.** Csemetéi árai: az 1—2 éves gazdag gyökerű, életerős csemeték darabja (azok erőssége szerint) **20 krtól 40 krig.**

Nagybani ni árai.	100 drb.	40 kros csemete	1 vagy 100 fajban	38 frt.	100-an- ként.	
	250 "	40 "	" 1 "	100 "		56 "
	500 "	40 "	" 1 "	100 "		34 "
	1000 "	40 "	" 1 "	100 "		32 "
	5000 "	40 "	" 1 "	100 "		30 "

Igen nagy készlet van a következő fajokból: (melyeken a kitűnőbbnél kitűnőbb korai amerikai fajok nagyrészt bent foglaltak) Amsden, Beatrix, Egresy-féle duránci, Grosse Mignonne hativé, Grosse Mignonne tardivé, Gyümölcskertek királynője, Honeywell, Korai Sándor, I Lipót, Lord Palmerston, (egyenlő a Saint Joséval), Mateka díjazottja, Mezőkomáromi duránci, Olga királynő. Precoco de Canada, Rider's korai, Rothe may de Brig, Szép őrnő, Szögi duránci, Valparaiso, Venus emlője Vezlerle-féle korai duránci, Waterloo, Wilder, Wüntenberg király stb. stb.

Tessék árjegyzéket kérni!

